

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 108T/37/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2125011468
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Kurucová PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2026:2125011468.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava samosudkyňou JUDr. Andreou Kurucovou, PhD. v trestnej veci obžalovaného A. B. pre prečin zanedbanie povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno b) Trestného zákona s použitím § 138 písmeno b) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom 21. januára 2026, takto

rozhodol:

Obžalovaný

A. B., nar. XX. XXXXXX XXXX v C., trvale bytom D., adresa na doručovanie: A. XXXX/XXX, B., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVV a ÚVTOS Leopoldov v inej veci,

sa uznáva za vinného, že

v období od mesiaca apríl 2022 až do mesiaca december 2024, s výnimkou období, keď bol vo výkone trestu odňatia slobody od 8. septembra 2022 do 8. júla 2023, od 4. februára 2024 do 2. októbra 2024, a od 18. januára 2025 do 21. januára 2026, v E. ani na iných miestach na území Slovenskej republiky si ako otec mal. A. D., nar. XXXX, neplnil riadne a pravidelne svoju vyživovaciu povinnosť voči svojmu maloletému synovi, ktorá mu vyplýva zo zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov ako aj z rozsudku Okresného súdu Trnava sp. zn. 20P/5/2022 zo dňa 27.02.2023, právoplatným dňom 25.03.2023, ktorým ho súd zaviazal s účinnosťou od právoplatnosti rozsudku prispievať na výživu maloletého syna A. D. výživným vo výške 150,- eur mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám jeho matky F. D., hoci vedel o existencii svojej vyživovacej povinnosti, túto si v uvedenom období v celom rozsahu riadne neplnil, napriek tomu, že bol zamestnaný v pracovnom pomere ako aj na dohodu o vykonaní práce, čím mu, s výnimkou čiastočných úhrad výživného, vznikol dlh na bežnom výživnom za predmetné obdobie vo výške 849,99 eur,

t e d a

najmenej dva mesiace v období dvoch rokov úmyselne neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného, a taký čin spáchal závažnejším spôsobom konania – po dlhší čas,

č í m s p á c h a l

prečin zanedbanie povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b) Trestného zákona.

Z a t o s a m u

u k l a d á :

Podľa § 212 odsek 3 Trestného zákona s poukazom na § 37 písmeno m) Trestného zákona, § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona, § 41 odsek 1, odsek 2, § 42 odsek 1 Trestného zákona, súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona sa ruší výrok o treste uloženom obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Trnava zo 7. augusta 2025, sp. zn. 7T/50/2025 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave z 28. októbra 2025, sp. zn. 3To/121/2025, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 61 odsek 1, odsek 2, odsek 3 Trestného zákona sa obžalovanému ukladá trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel akéhokoľvek druhu v cestnej premávke vo výmere 7 (sedem) rokov.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Trnava podala dňa 3. júna 2025 obžalobu pod číslom 1Pv 92/24/2207 na obvineného A. B. pre prečin zanedbanie povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno b) Trestného zákona s použitím § 138 písmeno b) Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom v obžalobe.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní uviedol, že sa cíti byť čiastočne vinným, keď boli spolu, platieval jej, v septembri 2022 sa rozišli, do septembra prispieval v rámci možností, robil v F., prispieval jej v nejakej čiastke, čiastočne teda uhrádzal, nevie presne, v akej výške. Vie o tom, že v priebehu roku 2023 bola vyživovacia povinnosť upravená na 150,- eur mesačne. O syna by inak záujem mal, ale je stále vo výkone trestu a k bývalej priateľke mal zákaz priblíženia, nemal sa ako po neho dostať. Na výživu mu bolo aj nejako strhávané, keď vo výkone pracoval, maximálne do 50,- eur. O existencii vyživovacej povinnosti vie, inú vyživovaciu povinnosť nemá. Ako bol na slobode, poslal matke asi štyrikrát, je pravda, že všetko nezaplatil. K svojim majetkovým pomerom obžalovaný uviedol, že nevlastní žiadny majetok, má exekúcie.

Svedkyňa F. D. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že zo strany obžalovaného nebol záujem o syna vôbec žiadny, bol tam len alkohol, krčma, kamaráti, všetky peniaze, ktoré mala ona alebo syn v šporkaske, išli na alkohol. Niekedy v roku 2022 si zobral sám syna do mesta, bol pod vplyvom alkoholu a malému dal napiť vína. Sľuboval, že výživné doplatí, od apríla 2022 boli nejaké čiastky čo uhradil, všetko dala policajtom. Vie, že raz bola plná suma, potom ešte možno dva, trikrát, ale nikdy nie celú sumu. Od apríla 2022 obžalovaný prišiel sem – tam za malým a prespal, ale ako partneri spolu neboli. Ako vyšiel z väzenia, prvé čo bolo, že sa opil, je to nenapraviteľný človek pre ňu, ľutuje aj tú šancu, ktorú mu dala, keď vyšiel z basy prvýkrát. Za celý čas kúpil možno jedny tenisky a jednu hračku, inak kompletnú výbavu zabezpečovala ona a jej rodičia. Čo sa týka nákupov, tieto tiež zabezpečovala ona. Ich peniaze boli dolu v krčme. Ona už túto kapitolu uzavrela, má svoj život, chce byť v klude. Ako bol vo výkone trestu, pár korún jej chodilo, musela to nahlasovať, ako bol na slobode, iba tie doklady, ktoré doložila do spisu. Od exekútora jej niečo poukázané bolo, že tento rok nič. Náklady na syna sú dosť veľké, chodí do školy, na šport, začínajú súťaže, sú to drahé veci. Škola 15,- eur obedy, 20,- eur družina, vozí ho každý deň do E., oblečenie, desiata. Od začiatku školského roka išlo iba do školy 200,- eur, za kickbox je 40 eur pre trénera plus pomôcky. Ohľadom zdravotného stavu syn nemá zvýšené náklady. Svedkyňa uviedla, že ďalšiu vyživovaciu povinnosť okrem syna nemá.

Z rodného listu A. D. vyplynulo, že A. D. sa narodil dňa X. G. XXXX. Ako otec je v rodnom liste uvedený A. B., H. D., nar. XX. I. XXXX a ako matka je uvedená F. D., nar. XX. XXXXXXXXXX XXXX.

Z rovnopisu rozsudku Okresného súdu Trnava z 27. februára 2023, sp. zn. 20P/5/2022, právoplatného 25. marca 2023 vyplynulo, že maloletý A. sa zveruje do osobnej starostlivosti matky, ktorá je oprávnená maloletého zastupovať a spravovať jeho majetok. Otec je povinný prispievať na výživu maloletého výživným vo výške 150,- eur mesačne k 15. dňu v mesiaci vopred k rukám matky počnúc dňom právoplatnosti rozhodnutia o výživnom.

Z potvrdenia o návšteve školy z 25. marca 2025 vyplynulo, že A. D., nar. X. XXXXXXXX XXXX je v školskom roku 2024/2025 žiakom materskej školy J. K. F. A. K., E., F. X.

Z prehľadu platieb výživného voči maloletému A. D. vyplynuli nasledovné platby od januára 2022:

- Január 2022 VTOS
- Február 2022 VTOS
- Marec 2022 VTOS
- Apríl 2022 mal uhradiť 32,11 eur uhradil 0,00 eur
- Máj 2022 mal uhradiť 32,11 eur uhradil 0,00 eur
- Jún 2022 mal uhradiť 32,11 eur uhradil 0,00 eur
- Júl 2022 mal uhradiť 36,83 eur uhradil 0,00 eur
- August 2022 mal uhradiť 36,83 eur uhradil 0,00 eur
- September 2022 VTOS
- Október 2022 VTOS
- November 2022 VTOS
- December 2022 VTOS
- Január 2023 VTOS
- Február 2023 VTOS
- Marec 2023 VTOS
- Apríl 2023 VTOS
- Máj 2023 VTOS
- Jún 2023 VTOS
- Júl 2023 VTOS
- August 2023 mal uhradiť 150,- eur uhradil 0,00 eur
- September 2023 mal uhradiť 150,- eur uhradil 0,00 eur
- Október 2023 mal uhradiť 150,- eur uhradil 150,- eur
- November 2023 mal uhradiť 150,- eur uhradil 170,- eur
- December 2023 mal uhradiť 150,- eur uhradil 0,00 eur
- Január 2024 mal uhradiť 150,- eur uhradil 50,- eur
- Február 2024 VTOS
- Marec 2024 VTOS
- Apríl 2024 VTOS
- Máj 2024 VTOS
- Jún 2024 VTOS
- Júl 2024 VTOS
- August 2024 VTOS
- September 2024 VTOS
- Október 2024 VTOS
- November 2024 mal uhradiť 150,- eur uhradil 150,- eur
- December 2024 mal uhradiť 150,- eur uhradil 0,00 eur
- Január 2025 VTOS
- Február 2025 VTOS
- Marec 2025 VTOS
- Apríl 2025 VTOS
- Máj 2025 VTOS

Z poštových poukazov predložených svedkyňou F. D. vyplynuli nasledovné platby od odosielateľa A. B.: 11. októbra 2023 vo výške 150,- eur, 10. novembra 2023 vo výške 170,- eur, 13. novembra 2024 vo výške 150,- eur. Z mailového oznámenia svedkyne z 10. augusta 2024 vyplynulo, že šek na 50,- eur nemá.

Na hlavnom pojednávaní boli oboznámené aj ďalšie listinné dôkazy, z ktorých vyplynuli nasledovné skutočnosti:

- zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny E. z 3. mája 2024 a priložených potvrdení vyplynulo, že F. D. je poberateľkou prídavku na dieťa od októbra 2018, od januára 2023 poberá sumu 60,- eur mesačne a od januára 2024 jej bolo priznané náhradné výživné pre oprávnenú osobu,

- zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny E. z 9. mája 2025 vyplynulo, že F. D. požiadala o vyplácanie náhradného výživného na oprávnenú osobu A. D., pričom za rok 2024 jej bolo vyplatené 1258,18 eur a za rok 2025 jej bolo vyplatené celkovo 750,- eur,

- zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny E. z 3. mája 2024 vyplynulo, že A. B. nie je vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie, posledná evidencia trvala od 9. novembra 1990 do 15. novembra 1990 a vyradený bol z dôvodu nástupu do pracovného pomeru,

- zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny E. z 12. mája 2025 vyplynulo, že A. B. nie je vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie, posledná evidencia trvala od 3. októbra 2024 do 17. októbra 2024, pričom vyradený bol pre nespôluprácu, nakoľko nezdokladoval dohodu o pracovnej činnosti v zákonom stanovenom termíne,

- zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny E. zo 14. novembra 2024 vyplynulo, že A. B. nie je vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie, posledná evidencia trvala od 3. októbra 2024 do 17. októbra 2024, pričom vyradený bol pre nedodržanie povinnosti podľa § 34 odsek 5, 9, 17 alebo 18 bez vážnych dôvodov,

- zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny E. z 12. novembra 2024 vyplynulo, že A. B. nie je a ani nebol poberateľom žiadnych štátnych sociálnych dávok a ani dávok v hmotnej núdzi, za mesiac 7/2023 mu bol vyplatený resocializačný príspevok v sume 107,55 eur a za mesiac 10/2024 mu bol vyplatený resocializačný príspevok v sume 109,60 eur,

- zo správy Sociálnej poisťovne z 24. marca 2025 a 7. mája 2025 vyplynulo, že A. B. sa nenachádza v registri ako zamestnanec, resp. samostatne zárobkovo činná osoba, a nie je evidovaný ako poberateľ dávok v nezamestnanosti, nemocenských dávok, dôchodkových dávok, ako poberateľ úrazových dávok, ani ako poberateľ dávok garančného poistenia, z pripojeného prehľadu vyplynulo, že A. B. bol vedený ako zamestnanec s pravidelným príjmom:

- od 21. októbra 2024 do 31. januára 2025 odvádzateľa I. s. r. o.
- od 4. marca 2024 do 20. septembra 2024 odvádzateľa ÚVTOS Leopoldov
- od 21. novembra 2023 do 30. januára 2024 odvádzateľa I. s. r. o.
- od 1. septembra 2023 do 12. novembra 2023 odvádzateľa E., spol. s r. o.
- od 14. júla 2023 do 31. augusta 2023 odvádzateľa E., spol. s r. o.
- od 11. júla 2023 do 13. júla 2023 odvádzateľa E., spol. s r. o.
- od 13. februára 2023 do 8. júla 2023 odvádzateľa ÚVTOS Leopoldov
- od 5. septembra 2022 do 9. septembra 2022 odvádzateľa L. M. s. r. o.
- od 31. augusta 2022 do 4. septembra 2022 odvádzateľa L. M. s. r. o.
- od 15. augusta 2022 do 16. augusta 2022 odvádzateľa E. k. s.
- od 25. júla 2022 do 12. augusta 2022 odvádzateľa N. s. r. o.
- od 18. marca 2022 do 7. júla 2022 odvádzateľa O. O. s. r. o.,

- zo správy spoločnosti O. F. s. r. o. zo 14. augusta 2024 vyplynulo, že A. B. bol zamestnaný v spoločnosti ako výrobný pracovník, jeho priemerný čistý mesačný príjem bol vo výške 419,72 eur, ktorý mu bol vyplácaný v hotovosti, pracovný pomer menovaný ukončil na vlastnú žiadosť z dôvodu odchodu pracovať do zahraničia, menovaný v práci nemal žiadne problémy, prácu vykonával zodpovedne,

- zo správy spoločnosti N. spol. s r. o. zo 14. augusta 2024 vyplynulo, že A. B. bol v rámci dočasného pridelenia zamestnaný ako skladník, zmluva bola ukončená zo strany menovaného z dôvodu lepšej pracovnej ponuky, menovaný si plnil pracovné povinnosti aj dochádzku, súčasťou správy bolo potvrdenie o čistej mesačnej mzde vo výške 650,20 eur,

- zo správy spoločnosti L. M. z 15. augusta 2024 vyplynulo, že menovaný vykonával u nich prácu ako operátor výroby, pracovný pomer bol skončený v skúšobnej dobe zo strany zamestnávateľa z dôvodu neospravedlnenej absencie menovaného,

- zo správy spoločnosti E., spol. s r. o. vyplynulo, že A. B. pracoval v pozícii pomocný pracovník vo výrobe, pričom pracovný pomer bol ukončený v skúšobnej dobe po vzájomnej dohode, svoje pracovné povinnosti si plnil,

- zo správy spoločnosti I. s. r. o. z 10. februára 2025 vyplynulo, že A. B. pracoval v spoločnosti ako pomocný pracovník na stavbách na základe dohody, pričom pracoval bezproblémovo, plnil si svoje

pracovné povinnosti, vychádzal si s ostatnými spolupracovníkmi až do dňa 18. januára 2025, kedy im ukradol firemné auto a spôsobil s ním dve dopravné nehody.

Z indikatívnej informácie z Centrálného registra exekúcií zo 7. mája 2025 vyplynulo, že je vedená exekúcia č. 236EX 53/24 vo veci oprávneného A. B. o vymoženie dlžného výživného 1.068,57 eur a 150 eur s dátumom udelenia poverenia 24. januára 2024.

Z oznámenia vo veci exekúcie 236EX 53/24 z 9. decembra 2025 a jeho príloh vyplynulo, že vo veci oprávneného maloletého A. B. je aktuálne vymáhaná suma 5.116,04 eur, pričom za obdobie od 14. októbra 2024 do 12. júna 2024 bolo vymožené 396,74 eur, z toho 319,97 eur bolo poukázané matke oprávneného F. D..

Zo správy GR ZVJS z 19. augusta 2024 vyplynulo, že A. B. vykonával väzbu alebo trest nasledovne:

- od 29. januára 2020 do 18. marca 2022 – výkon trestu
- od 8. septembra 2022 do 8. júla 2023 – výkon trestu
- od 4. februára 2024 do 2. októbra 2024 – výkon trestu.

Z lustrácie v Registri obyvateľov vyplynulo, že obžalovaný má trvalý pobyt evidovaný v obci D.. Zo správy ÚVTOS Leopoldov z 2. októbra 2025 vyplynulo, že A. B. si pri nástupe nahlásil vyživovaciu povinnosť na dieťa, avšak neboli doručené podklady na zaevidovanie vyživovacej povinnosti, menovaný počas výkonu väzby nie je pracovne zaradený.

Z hodnotenia ÚVTOS Leopoldov z 5. decembra 2025 vyplynulo, že správanie a vystupovanie A. B. počas výkonu väzby bolo na požadovanej úrovni, porušenie ústavného poriadku sa nedopúšťal, časový rozvrh dňa rešpektoval. Príkazy personálu plnil, bol disciplinárne odmenený za výkon pomocných prác pre potreby ústavu formou upratovania kancelárskych priestorov. Počas výkonu trestu je jeho správanie a vystupovanie na požadovanej úrovni, porušenie ústavného poriadku sa nedopúšťa, časový rozvrh dňa rešpektuje. Príkazy personálu plní bez pripomienok. Zásady osobnej a kolektívnej hygieny má osvojené, udržiava si poriadok na primeranej úrovni. Počas výkonu trestu nebol disciplinárne odmenený ani disciplinárne potrestaný. V rámci vnútornej diferenciacie je umiestnený do diferenciacnej skupiny B. K spáchanej trestnej činnosti zaujíma kritický postoj. Počas výkonu trestu nebol pracovne zaradený z dôvodu nedostatku vhodných pracovných pozícií v ústave. O prácu záujem prejavuje. Do prác na zlepšenie prostredia ústavu formou upratovacích a čistiacich prác na oddiele sa zapája.

Z výpisu Centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov vyplynulo, že obžalovaný má dva záznamy:

- dňa 20. novembra 2017 sa dopustil priestupku na úseku bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky (jazda pod vplyvom alkoholu), za ktorý mu bola uložená pokuta vo výške 500,- eur a zákaz činnosti,
- dňa 18. januára 2025 sa dopustil priestupku na úseku bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky (nedanie prednosti v jazde), za ktorý mu bola uložená pokuta vo výške 700,- eur a zákaz činnosti.

Z odpisu registra trestov vyplynulo, že obžalovaný má šesťnásť záznamov:

- odsúdenie Okresným súdom Žilina sp. zn. 5T/34/1991, krádež, porušovanie domovej slobody, nepodmienečný trest, podmienené prepustenie, ochranné liečenie psychiatrické,
- odsúdenie Amtsgericht Künzelsau sp. zn. 2DS 43 JS 44772/96, podmienený trest s probačným dohľadom, zákaz činnosti viesť motorové vozidlá,
- odsúdenie Amtsgericht Ohringen sp. zn. 3DS 44JS 46318/98, podmienený trest,
- odsúdenie Okresným súdom Žilina sp. zn. 3T/222/99, podmienený trest,
- odsúdenie Okresným súdom Žilina sp. zn. 3T/359/99, podvod, falšovanie a pozmeňovanie verejnej listiny, podmienený trest, nariadený výkon, podmienené prepustenie, nariadený výkon zvyšku trestu,
- odsúdenie Okresným súdom Žilina sp. zn. 3T/2/2000, lúpež, porušovanie domovej slobody, nepodmienečný trest, podmienené prepustenie, nariadený výkon zvyšku trestu,
- odsúdenie Landesgericht Korneuburg sp. zn. 503HV 9/09, krádež v rámci zločineckého zoskupenia, podmienený trest,

- odsúdenie Strafsachen Wien sp. zn. 33HV 178/2009, formy krádeže s prítiažujúcimi okolnosťami bez použitia násillia alebo zbraní alebo bez vyhrážania použiť násillie, nepodmienečný trest,
- odsúdenie Strafsachen Wien sp. zn. 114HV 49/2011, nebezpečné vyhrážanie,
- odsúdenie Strafsachen Wien sp. zn. 051 HV 10/2012, uznané rozhodnutie Krajským súdom v Bratislave, nepodmienečný trest,
- odsúdenie Okresným súdom Trnava sp. zn. 0T/223/2018, nebezpečné vyhrážanie, podmienený trest, nariadený výkon trestu,
- odsúdenie Okresným súdom Trnava sp. zn. 3T/89/2020, nebezpečné vyhrážanie, nepodmienečný trest,
- odsúdenie Okresným súdom Trnava sp. zn. 4T/34/2022, nebezpečné prenasledovanie, nepodmienečný trest, ochranné liečenie protialkoholické ambulantné,
- odsúdenie Okresným súdom Trnava sp. zn. 0T/27/2024, ohrozenie pod vplyvom návykovej látky, nepodmienečný trest, trest zákazu činnosti,
- odsúdenie Okresným súdom Trnava sp. zn. 7T/50/2025, ohrozenie pod vplyvom návykovej látky, marenie výkonu úradného rozhodnutia, krádež, nepodmienečný trest, trest zákazu činnosti,
- odsúdenie Mestským súdom Bratislava I sp. zn. 18T/11/2025, neoprávnené používanie cudzieho motorového vozidla, upustenie od uloženia súhrnného trestu.

Rozsudkom Okresného súdu Trnava zo 7. augusta 2025, sp. zn. 7T/50/2025 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave z 28. októbra 2025, sp. zn. 3To/121/2025 bol A. B. uznaný za vinného z prečinu ohrozenie pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 3 písmeno a) Trestného zákona, prečinu marenie výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d) Trestného zákona a zločinu krádež podľa § 212 odsek 1 písmeno a), odsek 3 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno e) Trestného zákona a bol mu uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia, ako aj trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel akéhokoľvek druhu vo výmere 7 (sedem) rokov.

Podľa § 207 odsek 1 Trestného zákona, kto najmenej dva mesiace v období dvoch rokov neplní, čo aj z nedbanlivosti, zákonnú povinnosť vyživovať alebo zaopatrováť iného, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Podľa § 207 odsek 3 písmeno b) Trestného zákona, odňatím slobody na jeden rok až päť rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 alebo 2 závažnejším spôsobom konania.

Podľa § 138 písmeno b) Trestného zákona, závažnejším spôsobom konania sa rozumie páchanie trestného činu po dlhší čas.

V konaní pred súdom na základe vykonaných dôkazov, spôsobom a v rozsahu tak, ako to navrhli procesné strany a určenom súdom so zreteľom na § 2 odsek 19 Trestného poriadku a § 278 odsek 1, odsek 2 Trestného poriadku, mal súd za preukázané, že skutok uvedený v obžalobe, po jeho modifikácii ku dňu vyhlásenia rozsudku sa stal, a že tento skutok spáchal obžalovaný A. B.. Obžalovaný si zákonnú vyživovaciu povinnosť vyplývajúcu zo zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov voči synovi A. od apríla 2022 až do decembra 2024 riadne (od apríla 2022 do marca 2023 v minimálnej výške a od marca 2023 v súdom určenej výške 150,- eur), a včas (mesačne do 15. dňa mesiaca vopred k rukám matky) neplnil, a to napriek tomu, že táto povinnosť mu vyplývala zo zákona a bola mu deklarovaná a určená rozsudkom Okresného súdu Trnava z 27. februára 2023, sp. zn. 20P/5/2022, právoplatným 25. marca 2023.

Zo spáchania skutku usvedčovala obžalovaného predovšetkým výpoveď svedkyne F. D., z ktorej jednoznačne vyplynulo, že obžalovaný svoju vyživovaciu povinnosť plnil iba čiastočne, aj to zväčša počas období, kedy bol vo výkone trestu. Za zvyšné obdobie došlo k čiastočným úhradám na výživnom v celkovej výške 520,- eur. Obžalovaný sa o syna ani inak nezaujímal, a na jeho starostlivosť a výživu neprispel žiadnym iným spôsobom s výnimkou nákupu jednej hračky a topánok. Skutočnosti uvedené svedkyňou mal súd verifikované predloženými poukážkami uskutočnených platieb, ako aj oznámením súdneho exekútora, ktorý uviedol, že za celé obdobie od udelenia poverenia na vykonanie exekúcie (21. januára 2024) došlo k vymoženiu sumy vo výške 396,74 eur, ktoré platby boli poukázané z ústavu na výkon trestu. Obžalovaný uvedené skutočnosti ani nespochybnil, keď uviedol, že vedel, že má na syna posielat peniaze, a nejaké aj poslal, ale po syna sa nevedel dostať, nakoľko mal zákaz priblízenia k jeho matke. Z výpovede obžalovaného ďalej vyplynulo, že vyživovacej povinnosti si bol vedomý a rovnako si bol vedomý trestnoprávných následkov jej neplnenia.

Narodením dieťaťa berie na seba rodič povinnosť a zodpovednosť za jeho výchovu a výživu, ktorá ho môže sprevádzať aj po celý život. Preto je nevyhnutné, aby sa choval tak, aby svoje záväzky a povinnosti dokázal vždy a za všetkých okolností riadne splniť. Osoba, ktorá má zákonnú povinnosť vyživovať iného, musí využiť všetky svoje možnosti na to, aby si túto povinnosť v reálne možnej výške splnila. Častá argumentácia obžalovaných, že výživné neplatia, lebo sú v zlej finančnej situácii neobstojí, pretože rodičov, ktorí majú deti v osobnej starostlivosti a vychovávajú ich sami, sa nikto nepýta, či majú peniaze na ich výživu. Vyživovaciu povinnosť k maloletému A. majú obaja rodičia, ktorá im nezanikla, pričom matka si ju okrem hmotného zabezpečenia plní aj výkonom osobnej starostlivosti o maloletého.

Obžalovaný neuviedol na svoju obranu žiadne skutočnosti, ktoré by ho po subjektívnej alebo objektívnej stránke zbavovali trestnoprávnej zodpovednosti za spáchaný skutok. Pred súdom uviedol, že výživné čiastočne platil, žiadne platby však súdu nepreukázal, ďalej uviedol, že mu boli stfhané sumy počas výkonu trestu, tieto platby však nebolo možné zahrnúť do plnenia, keďže sa uskutočnili v časových intervaloch, ktoré v zmysle obžaloby nespádali do žalovaného obdobia. Zhodne z oznámenia súdneho exekútora vyplynulo, že hoci došlo k vymoženiu sumy 396,74 eur (z toho k poukázaniu sumy 319,97 eur na účet matky), tieto platby pochádzali práve z obdobia od 12. júna 2024 do 14. októbra 2024, počas ktorého bol obžalovaný vo výkone trestu. Uvedené platby nemohli mať vplyv na výšku dlžnej sumy aj z toho dôvodu, že tieto boli v zmysle § 60 odsek 3 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov, použité najskôr na bežné výživné, pričom ani túto zložku výživného nepokryli v plnej výške. Obžalovaný si svoju vyživovaciu povinnosť, ktorá má prednosť pred akýmikoľvek inými jeho výdavkami neplnil napriek tomu, že počas rozhodného obdobia bol po istý čas zamestnaný (od 18. marca 2022 do 7. júla 2022 v O. O. s. r. o., od 25. júla 2022 do 12. augusta 2022 v N. s. r. o., od 14. júla 2023 do 12. novembra 2023 v E., spol. s r. o., od 21. novembra 2023 do 30. januára 2024 v I. s. r. o., od 21. októbra 2024 do 31. januára 2025 v I. s. r. o.).

Vykonané dokazovanie preukázalo, že obžalovaný si v E. a ani na iných miestach na území Slovenskej republiky neplnil vyživovaciu povinnosť na svojho maloletého syna A., pričom vedel o jej existencii, v nezamestnanosti sa nezaevidoval ako uchádzač o zamestnanie, nevyužil všetky svoje možnosti a schopnosti na nájdanie si pracovného miesta s vhodným príjmom, rovnako nevyvinul dostatočné úsilie na udržanie si dlhodobejšieho pracovného miesta, nepodieľal sa na výchove syna a na jeho výživu neprispieval ani iným spôsobom. Jeho prístup k plneniu si zákonnej povinnosti vyživovať iného bolo možné v tomto kontexte označiť za flagrantný. Obžalovaný v priebehu prípravného konania, a ani konania pred súdom nedoložil žiadne doklady preukazujúce splnenie vyživovacej povinnosti, a to ani sčasti, hoci bol na to súdom osobitne vyzvaný. Obžalovaným verbalizovaný nedostatok finančných prostriedkov alebo zákaz priblíženia ho nezbavuje vyživovacej povinnosti, ani trestnoprávnej zodpovednosti za žalovaný skutok. Od začiatku neplnenia vyživovacej povinnosti (apríl 2022) do vyhlásenia tohto rozsudku dlhoval obžalovaný na výživnom s výnimkou období, počas ktorých bol vo výkone trestu odňatia slobody, spolu sumu 849,99 eur.

Súd nezistil žiadne okolnosti, ktoré by trestnoprávnu zodpovednosť obžalovaného vylučovali alebo zmierňovali. Vykonané dôkazy spolu korešponujú, dopĺňajú sa a súd nezistil medzi nimi zásadné rozpory, pričom vykonané dôkazy vytvárajú spolu ucelenú reťaz dôkazov, na základe ktorých súd mohol vysloviť logický záver o vine obžalovaného. Súd po právnej stránke kvalifikoval konanie obžalovaného ako prečin zanedbanie povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno b) Trestného zákona, pretože obžalovaný najmenej dva mesiace v období dvoch rokov si neplnil svoju zákonnú povinnosť vyživovať iného - vlastné dieťa, obžalovaný riadne a včas neplnil stanovenú vyživovaciu povinnosť po dobu dva a pol roka, čím naplnil kvalifikačný znak po dlhší čas. Pokiaľ ide o subjektívnu stránku - zavinenie, bolo konanie obžalovaného posúdené podľa § 15 písmeno a) Trestného zákona ako trestný čin spáchaný úmyselne, keď obžalovaný chcel spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť záujem chránený týmto zákonom, ktorým je záujem spoločnosti na riadnom plnení si vyživovacej povinnosti rodiča voči svojmu dieťaťu.

Trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Pri ukladaní trestu treba vždy vychádzať zo spojenia a vzájomnej vyváženosti dvoch princípov, a to z princípu zákonnosti trestu a z princípu individualizácie trestu.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd vychádzal z ustanovení § 33a a 34 Trestného zákona, pričom prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy a na jeho správanie po spáchaní trestného činu. Súd prihliadol aj na dobu, ktorá uplynula od spáchania trestného činu.

Obžalovanému bol ukladaný súhrnný trest podľa § 41 odsek 1, odsek 2 a § 42 odsek 1 Trestného zákona pri súčasnom zrušení výroku o treste uloženom rozsudkom Okresného súdu Trnava zo 7. augusta 2025, sp. zn. 7T/50/2025, a to pre prečin ohrozenie pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 3 písmeno a) Trestného zákona, prečin marenie výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d) Trestného zákona a zločin krádež podľa § 212 odsek 1 písmeno a), odsek 3 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno e) Trestného zákona, a to z dôvodu, že bol daný súbeh týchto trestných činov s prečinom zanedbanie povinnej výživy v tejto veci (dokončenie skutku v decembri 2024) pokiaľ išlo o čas ich spáchania.

Súd ukladal obžalovanému trest odňatia slobody v zákonom rozpätí trestnej sadzby dva roky až osem rokov podľa ustanovenia § 212 odsek 3 Trestného zákona, ktoré sa vzťahovalo na trestný čin najprisnejšie trestný. Pri obligatórnom skúmaní pomeru a miery závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností súd u obžalovaného zistil priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona, nakoľko už bol pre trestný čin odsúdený. Po formálnej stránke bola naplnená aj priťažujúca okolnosť podľa § 37 písmeno h) Trestného zákona, keďže obžalovaný spáchal viac trestných činov, avšak súd prihliadol k viacčinnému súbehu trestných činov v neprospech obžalovaného v súvislosti s ustanovením § 41 odsek 2 Trestného zákona. Vzhľadom na to, že obžalovaný bol rozsudkom Okresného súdu Žilina z 3. februára 2000, sp. zn. 3T/2/2000 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline z 21. marca 2000, sp. zn. 1To/101/2000 uznaný za vinného z trestného činu lúpež podľa § 234 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona č. 140/1961 Zb. a trestného činu porušovanie domovej slobody podľa § 238 odsek 1, odsek 3 Trestného zákona č. 140/1961 Zb., pričom za trestný čin lúpež podľa § 234 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona č. 140/1961 Zb. bolo možné uložiť trest odňatia slobody na päť až dvanásť rokov, a teda v zmysle § 437 odsek 1 Trestného zákona súd určil, že vzhľadom na formu zavinenia a trestnú sadzbu, je trestný čin zločinom, a ktoré odsúdenie doposiaľ nebolo zahladené, teda u obžalovaného sa jednalo o opätovné spáchanie zločinu, súd v súlade s § 38 odsek 3 Trestného zákona zvyšoval dolnú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu, teda modifikoval zákonné rozpätie na štyri roky až osem rokov. Pre spáchanie viacerých úmyselných trestných činov viacerými samostatnými konaniami, musel byť obžalovanému ukladaný trest podľa zásad uvedených v § 41 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona, teda zvýšením hornej hranice trestného činu najprisnejšie trestného (v tomto prípade zločin podľa § 212 odsek 3 Trestného zákona) o jednu tretinu, čo je upravená sadzba na štyri roky až desať rokov. Súd ukladal A. B. trest na samej dolnej hranici modifikovanej trestnej sadzby aj s prihliadnutím na to, že doposiaľ nebol súdne trestaný pre zanedbanie povinnej výživy. Súd zaradil obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia v zmysle § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona, keďže obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin, a to vo veci Okresného súdu Trnava sp. zn. 0T/27/2024 a iné zaradenie sa v jeho prípade súdu nejavilo ako dôvodné (§ 48 odsek 4 Trestného zákona) vzhľadom na to, že podľa odpisu registra trestov vykonal už osem nepodmienečných trestov a v dvoch prípadoch bol z výkonu nepodmienečného trestu odňatia slobody podmiennečne prepustený.

Súd preskúmal aj možnosť mimoriadneho zníženia trestu podľa § 39 odsek 1 Trestného zákona, avšak nezistil také výnimočné okolnosti, resp. pomery na strane obžalovaného alebo okolnosti prípadu, ktoré by svedčili pre možnosť znížovať trest pod dolnú hranicu podľa tohto ustanovenia zákona. U obžalovaného v minulosti vykonané početné nepodmienečné tresty za mimoriadne rôznorodú trestnú činnosť nespĺnili žiadny preventívny, výchovný ani ochranný účel, a neprimáli obžalovaného k plneniu elementárnej povinnosti v oblasti rodinného života.

Nakoľko trest ukladal ako súhrnný pri zrušení výroku o treste rozsudku Okresného súdu Trnava zo 7. augusta 2025, sp. zn. 7T/50/2025 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave z 28. októbra 2025, sp. zn. 3To/121/2025, prevzal výrok o treste zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel v cestnej

premávke, ktorý bol uložený za zbiehajúcu sa trestnú činnosť, a zároveň tomu nebránilo ustanovenie § 34 odsek 7 Trestného zákona.

Takýto trest považoval súd za spravodlivý, zákonný a naplňajúci všetky funkcie trestu, ktorými je ochrana spoločnosti, individuálna aj generálna prevencia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Trnave. Odvolanie má odkladný účinok (§ 306 odsek 2 Trestného poriadku). Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámenie je až doručenie rozsudku (§ 309 odsek 1 Trestného poriadku). Odvolanie môžu podať:

prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku), a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308 odsek 1, odsek 2 Trestného poriadku). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308 odsek 2 Trestného poriadku), obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307 odsek 1 písmeno b/ Trestného poriadku), a to len vo svoj prospech (§ 308 odsek 2 Trestného poriadku),

príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priam týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308 odsek 2 Trestného poriadku), zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308 odsek 2 Trestného poriadku),

poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku), a to v neprospech obžalovaného (§ 308 odsek 1 Trestného poriadku). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68 Trestného poriadku).

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny, alebo že chýba.